

Nr 5.
Tredje årg.

Februari 1937.

Götaträngaren

Medlemsblad för
Kungl. Göta trängkärs
kamratförening.

Ansvarig utgivare: J. Falkengren.

Red.-kommitté: L. Carell, O. Broman och A. Sunnerbo.

Fälttjänst.

Klövjekolonn på högfjället.

VARFÖR HAR WIKLUNDS VELOCIPEDEN

bibehållit sin rangplats bland mängden av olika märken

Förklaringen får Ni när Ni tagit densamma i bruk.

E. Dahlins Jernhandel - Skövde.
(Karl-Herman Beckman.)

Lundéns Bokföringskola. Kungsgatan 11, SKÖVDE. Tel. 1249.

Kurser om 4 månader.

Undervisning meddelas i *Bokföring, Maskinskrivning, Stenografi, Handelsräkning, Svensk, Tysk och Engelsk handelskorrespondens.*

Även separata ämnen.

Lektionstider: 8—12 f. m., 1,30—4,30 e. m. Aftonkurser: 6—9 e. m.

Låga kursavgifter.

Pålitliga och energiska elever beredas anställning efter avslutade kurser.

Evald Petterssons GULDSMEDSAFFÄR

SPORTPRISER.

HEDERSGÅVOR.

Alltid mest att välja på!

Alltid billigast!

Tel. 593.

Tel. 593.

RADIOAPPARATER

av marknadens förnämsta märken

finner Ni alltid hos

Firma RADIO.

Skövde, tel. 536.

Specialaffär i branschen.

*En god inköpskälla
är*

Bröderna Ljungkvists

Järnhandel.

Tel. 400.

FÖR ALLT INOM

UR & OPTIKEN

rekommenderas

F: A B. FEINBAUMS

UR & OPTISK AFFÄR,

Tel. 334.

SKÖVDE.

Tel. 334.

A. E. Bolinders

Rak- och Frisérsalong
REKOMMENDERAS.

Kyrkogatan 15 - Skövde.

Tel. 569.

Th. Klingbergs Effr.

Olof Pagoldh.

Ur & Optisk

affär,

SKÖVDE.

Tel. 347.

Arvid Carlssons SKRÄDDERI.

UNIFORMS- och CIVILSKRÄDDERI

Trädgårdsgatan 6. -- Tel. 865.

||| Modernt, stilfullt och fackkunnigt
arbete. TYGER o. TILLBEHÖR
av högsta kvalitet.

Firma Skrivmaskin.

TEL. 729.

TEL. 729.

Försäljer:

Skriv- o. Räknemaskiner.

Verkstad för reparation

av kontorsmaskiner.

C. G. Engstrands

Guldsmedsaffär,

St Sigfridsgatan 10,

- SKÖVDE -

REKOMMENDERAS.

Telefon 51.

Svante Alms

Uniforms- och Civilskrädderi

Rekommenderas.

Tel. 314.

Holmbergs Efstr.

J. Hallenius.

Specierier -- Konserver

Delikatesser.

Glas- och Porslinsavdelning

• Tel. 705 •

Göe inköpen i

Carl Carlssons

Speceri- & Bosättningsaffär

— Skövde —

Tel. 18.

Vid behov av

MALTDRIKKA, VATTEN

LÄSKEDRYCKER &

BORDSVATTEN

REKOMMENDERAS

Tidaholms Nederlag

— Skövde. —

Ring 685, så hemsändas varorna.

KUNGL. GÖTA TRÄNGKÅRS KAMRATFÖRENINGENS MEDLEMSBLAD

KUNGL. GÖTA TRÄNGKÅRS CHEFER.

Kraak, Eduard. Född 8. 8. 1859 i Karlskrona, son till apotekaren Johan Lars Kraak och Henrietta Borséen. Död 4. 5. 1927 i Malmö. Vol. vid Kronobergs Reg. 1877, underlöjtn. 1881, trpt till Trängbataljonen 17. 7. 1885, löjtn. 1886, trpt till Göta trängbat. 1892, kapt. 1893, trpt till Norrlands trängbat. s. å., major och ch. för Norrlands trängkår 1907, ch. för Göta trängkår 1908, överstelöjtn. i armén 1911, överstelöjtn. 1916, överste i armén 1917, avsked 1919.

Passerat graderna vid garnisonskommendering i Karlskrona 1881, kommen-

Överste Eduard Kraak.
Chef för Kungl. Göta trängkår
1908—1919.

derad till garnisonstjänst i Karlskrona 1883—1884, tjg. som regadj. vid Pontonierbataljonen 1884—1885, tjg. vid Göta trängbat. 1891—1892, ch. för trängkomp. 1893—1904, ledamot i kommittén för utarbetande av förslag till exercisreglemente för trängen 1895—1896, 1898, tjg. vid Norrlands artreg. 1903, ledare av körförsök med släddon 1904—1905, ch. för 3. komp. 1904—1906, ch. för 1. komp. 1906—1907.

Verkst. direktör i Östra Blekinge järnväg 1920—1927, ledamot i hästpremieringsnämnd m. m. RSO, Rs.

Föreningsangelägenheter.

Meddelande från styrelsen.

Kamratföreningens organisation.

Ordförande:

Översten m. m. R. T. Berg.

Verkställande utskottet:

Ordförande: Majoren J. O. Falkengren, Skövde.

Sekreterare: Löjtnanten S. L. Svensson, Skövde.

Bitr. sekreterare: Sergeanten K. G. M. Berg, T. 2.

Skattnästare: Fanjunkaren A. A. Carlini, T. 2.

Förste klubbmästare: Bataljonsveterinären A. U. Bergström, T. 2.

Andre klubbmästare: Folkskolläraren G. Fridén, Sventorp.

Suppleant: Apotekaren J. Modorato, Skövde.

Övriga ledamöter:

Direktören R. Gedda, Göteborg.

Försäljningschefen H. Larsson, Vänersborg.

Försäkringstjänsteman A. Redén, Göteborg.

Frisörmästaren C. E. Colming, Göteborg.

Lantbrukaren G. Ericson, Hanaske-
de, Axvall.

Redaktion för Götratängaren:

Ansvarig utgivare: Majoren J. O. Falkengren.

Redaktionskommitté: Kaptenen L. J. A. Carell, Fanjunkaren O. A. Broman, Sergeanten A. E. Sunnerbo.

Meddelanden till redaktionen adresseras till Redaktionen av Götratängaren, T. 2, Skövde. (Fanjunkare Broman, T. 2, Skövde, träffas på tel. 311 säkrast vardagar mellan kl. 11,00 och 16,00).

Eventuella förfrågningar besvaras beredvilligt av redaktionen. Därest dessa äro av allmänt intresse, beredas svaren plats i näst utkommande nummer av medlemsbladet.

Bliv medlem i
Kamratföreningen!

Manskapsutbildningen vid trängen i våra dagar.

De flesta av Kamratföreningens medlemmar ha för länge sedan avslutat sin militära tjänstgöring och sakna därför direkt kontakt med kåren av i dag och det arbete som där bedrivs.

Krigskonstens grundregler äro och förbliva alltid de samma men metoderna för deras tillämpning växla och förändras med krigsmaskinernas tekniska utveckling. Härorganisationen måste avpassas efter teknikens utveckling på försvars- och anfällsmedlens område. Som denna utveckling går snabbt har på de senare 50 åren en försvarsordning icke hunnit bli mer än 10 år gammal innan den avlösts av en ny. Sålunda avlöste 1925 års härordning den som antogs 1914 års härordning. Enär det tar åtskilliga år att förbereda och genomföra en härorganisation kan man säga att en dylik knappast blivit genomförd förrän försök och experiment börja för nästa. Detta har det goda med sig att utbildningsarbetet inte hinner att stelna.

Den gamla indelningen av våra värnpliktiga i egentlig trängtjänst, egentlig sjukvårdstjänst och sjukbärrartjänst började med år 1901. Utbildningen vid 1. och 2. komp. som båda hade hästar, var likartad och skarpt skild från 3. komp. sjukvårdskomp. Ända till år 1915 rekryterades underofficerarna till träng- och sjukvårdskomp. efter skilda linjer. Med 1925 infördes de tre grenarna träng-, bil- och sjukvårdstjänst, som vi nu väl känna till. Utbildningen i biltjänst hade börjat flera år tidigare men först år 1927 organiserades 2. komp. helt som bilkompani. Samtidigt började vissa furirer att erhålla utbildning i alla tre tjänstegrenarna för inträde vid AUS (arméns underofficersskola). Nya utbildningsgrenar tillkommo för såväl stam som värnpliktiga såsom trafik- och signaltjänst, kulsprute- och gasskyddstjänst samt verkstadstjänst. Benämningen trängtjänst utbytes mot anspannstjänst, som anger tjänst med hästar och anspända fordon till skillnad mot biltjänst.

I vår nya krigsorganisation som tillämpas från och med i år sammantatt trängens arbete i benämningen "underhållstjänst" varmed menas arbete och transporter för arméns tillförsel av ammunition, livsmedel,

personal och materiel samt undanförel av sårade, sjuka, fångar, skada materiel m. m. Detta arbete får stor omfattning, vilket förklarar den utvidgning som trängen fått i den sist organisationen. Underhållstjänst från trängens synpunkt omfattar framför allt transporttjänst av olika slag. Även sjukvårdstjänsten betrakta huvudsakligast som transporttjänst. Sjuktransporterna sk framför allt med bilar men även p cykel- och hästbåtar. Tjänsten med hästar och motorfordon har sålunda förenats med sjukvårdstjänsten och bidragit att utplåna de skarpa gränserna mellan de olika tjänsterna.

Det är nu nödvändigt att allt så väl befäl som underbefäl äger full förståelse och kännedom om den militära transporttjänsten vare sig den na sker med häst, bil eller cykel eller omfattar materiel, ammunition, sjuk- eller trupptranporter. Härför är det nödvändigt med utbildning i alla tre tjänstegrenarna. Detta är just den genomgripande förändringen som nu genomförs med 1936 års härordning att från och med i år alla volontärer utbildas i såväl anspannsbil- som sjukvårdstjänst, vilket innebär att alla volontärer redan först året få rida och köra hästar, köra bilar och sköta motorfordon, samt omhändertaga och ge första hjälpen åt sårade och skadade och i samband därmed erhålla utbildning i förbindertjänst inför läkare.

Volontärerna från alla tre kompanierna sammanslås därför under första halvåret till en gemensam skola med lika utbildning för alla.

Ämnesfördelningen har därvid följande utseende:

1. Allmän krigsmannaföstran (sol datutbildning, gymnastik, tjänst till fots och inre tjänst).

2. Anspannstjänst (ridning och körning av hästar, hästkännedom och stalltjänst).

3. Biltjänst (körning av bilar, motorkännedom och skötsel av motorfordon).

4. Sjukvårdstjänst (sjukvårdstjänst av olika slag, samt förbinderitjänst).

5. Underhållstjänst (övningar i transporttjänst av olika slag med bil- och anspannsförband samt i uppåtstående av förbandsplatser för omhändertagande av sårade och sjuka).

6. Marsch och förläggning (iakttagelser under marscher samt i kvarter och bivack).

7. Strid (skjutning, tjänst med vägen och eldstrid).

8. Skydd (post- och patrulltjänst, gasskyddstjänst).

9. Underrättelsetjänst (kartläsning, rapportföring, rekognosceringar och kisseritning).

10. Modersmål.

11. Historia.

12. Geografi.

13. Välskrivning.

Hur många timmar som anslås åt de olika ämnena är noga bestämt och detaljerade planer över vad som skall genomgå och inläras i de olika ämnena ligga till grund för vecko- och dagsprogrammen.

Som en egendomlighet kan det förefalla att den traditionella exercisen saknas som särskilt ämne bland de uppräknade. Exercisen till fots har mycket förenklats och återfinnes som en liten underavdelning under allmän krigsmannaföstran, benämnd "tjänst till fots".

Exercis till fots har ej samma betydelse för tjänsten i nu som förr, den däremot är disciplin, ordning och ett raskt och soldatmässigt upprådande i all tjänst fortfarande av synnerlig vikt.

Exercis betyder övning och med drill menas att inöva ett arbete så att det går automatiskt och med precision. Soldaten skall kunna fullgöra sitt arbete med lugn och säkerhet även under svåra yttre förhållanden, under fiendens eld, i mörker i. s. v. Därför fordras att färdigheterna drillas in. Om man fordom med exercisdrill huvudsakligast avsåg exercis till fots i avdelning så vill man nu däråt ge ett vidare begrepp att omfatta snart sagt all övning. Exercis i slutet ordning som det heter till skillnad mot den spridda ordningen under eldstrid, inlägges nu endast i korta övningsmoment som verklig stramexercis för att ge fart och omväxling. Samtidigt är denna exercis den enklaste formen för utbildning i militär befälsföring.

Nu kan man med rätta undra om volontären redan under första året

kan bli färdig att tjänstgöra som underbefäl, låt vara i lägsta graden, i alla tre tjänstgrenarna. Nej, förvisso kan han ej hinna att bli färdig därtill. Sedan volontären under första halvåret erhållit grundläggande utbildning i anspans-, bil- och sjukvårdstjänst, erhåller han från den 1. maj utbildning enbart inom det kompani som han ursprungligen tillhör och därunder börjar underbefälsutbildning tillsammans med de värnpliktiga underbefälseleverna och sålunda endast i en tjänst. Inom denna sker sedan befordran till vicekorpral vid regementsövningens början, sålunda efter omkring 11 månaders tjänst.

Det följande årets *korpralskola* börjar med vad man skulle kunna kalla en ren yrkesutbildning inom den tjänst som vicekorpralen tillhör, som pågår under omkr. 6 veckor. Denna tid ägnas nästan uteslutande åt

vid 1. komp. — ridning, körning, bl. a. spannkörning och hovbeslag,

vid 2. komp. — verkstadsarbeten samt bil- och motorecykelkörning,

vid 3. komp. — tjänstgöring på sjukhus.

Samtliga ha också gymnastik några timmar i veckan och vid 1. och 2. komp. ingår även kulsprutetjänst.

Efter denna utbildning sammanförs eleverna till gemensam korpralskola kårvis. Utöver de allmänbildande ämnena sker utbildningen här åter i alla tre tjänsterna med befälsutbildning i vederbörande elevs egen tjänst och fortsatt soldatutbildning i de andra båda.

Det tredje årets skola, *furirskolan*, omfattar utbildning endast inom en tjänstegren. Dessa skolor sammanställs för hela trängen och förläggas till skilda kårer med en skola för varje tjänstegren. Sålunda ligger för närvarande bilfurirskolan vid T. 2. Skolorna sluta i april varefter korpralerna under sommarhalvåret tjänstgöra som instruktörer på värnpliktskolorna.

Så te sig de första tre anställningsåren. De som kvarstanna i tjänst

och sålunda förnya med ett eller flera år det ursprungliga treårskontraktet komma under 4. året, i den mån de kunna tagas från trupp-tjänstgöring, att utbildas ytterligare i specialtjänst såsom kulsprute-, gasskydds-, trafik-, signal- och verkstadstjänst. På våren 4. anställningsåret sker i regel befordran till furir. Utbildning av hovslagare erhålles vid hovslagarekorpralskola vid kavalleriet för i regel en elev årligen.

För befordran till underofficer erfordras godkänd examen vid arméns underofficersskola i Uppsala. Denna är gemensam för hela armén och omfattar en förberedande kurs under ett vinterhalvår och därefter 2-årig allmän kurs. Här undervisa civila lärare i allmänbildande ämnen och därefter kan avläggas realexamen eller begränsad studentexamen. Under 5. anställningsåret kan denna skola påbörjas.

Det är som synes en synnerligen mångsidig och grundlig utbildning som trängens volontärer och underbefäl erhålla och intet annat truppslag har på sitt arbetsprogram en så allmännyttig utbildning.

Efter genomgångna tre anställningsår kan den unge 20—21 årige korpralen bl. a. både rida, köra och sköta hästar samt köra och sköta motorfordon och äger färdighet i enklare förbandsläggning och första hjälpen vid omhändertagande av skadade. Denna fond av erfarenhet kan vara till nytta vilket yrke den unge mannen än tänker ägna sig åt.

För ett begränsat antal finnes möjlighet till befordran till underofficer och även till officer.

A. Holmberg.

Gynna

Gölaträngarens

annonsörer!

SKÖVDE
TOBAKSHANDEL.

Specialitet: RÖKPIPOR.

SEGERQVIST EFTR.
HERREKIPERING & BEKLÄDNADSAFFÄR

Rådhusgatan 14, SKÖVDE.

Tel. 775.

Stor sortering av Herrkläder och
Militärtrenchcoat.

Från stallar och ridhus.

Efter att i föregående nummer av Göträngaren hava berört diverse förhållanden under såväl gången som under nuvarande tid av kårens tillvaro är det icke mer än rätt och tillbörligt att ägna några rader åt "våra stumma kamrater i spiltan", som en av våra större hästkännare en gång i hippologisk hänförelse uttryckte sig.

Till en början och under åtskilliga år utgjordes kårens hästmateriel utslutande av mer eller mindre rid- och körbara hästar, överflyttade från kavalleriet och artilleriet. Fordran på ridskicklighet stod väl till en början icke så högt men det var heller icke att begära med dessa krakar, vilkas olater och olämplighet i övrigt vid eget regemente väl i många fall utgjorde den största förutsättningen för transport till detta nya truppslag. Det har också från dem som voro med på den tiden berättats många lustiga episoder om dessa kårens fyrfota pionjärer.

Genom kungl. brev den 22. april 1892 erhöll bataljonen på hösten samma år en första uppsättning av 30 st. hästar, varav 16 skulle vara kasserade och övriga i 7—8 årsaldern. I samma kungl. brev stadgades också att bataljonen på liknande sätt skulle från namngivna beridna truppbands årligen tillföras 12 st. hästar, såväl kasserade som "fulldugliga", som uttrycket hette.

Hästarna erhöles namn vid bataljonen, som årsvis började med samma bokstav. Sålunda hette alla hästar, som kommo till bataljonen år 1892 namn som började på A — Albat. ex., överflyttad från Kongl. Wendes artilleriregemente samt född år 1884 och död 1910, alltså 26 år gammal — år 1893 på B och så vidare. Bataljonen tilldelades även fr. o. m. år 1896 ett mindre antal remonter. I en samma år utgiven generalorder anbefalles nämligen, att bataljonen vart annat år skulle erhålla 3 st. remonter.

Först fr. o. m. år 1904 erhöles kåren egna remonter i likhet med övriga beridna truppslag och man hade då kommit så långt att dessa fingonamn, som började på M (Maja, Måns, Menja o. s. v.). M-hästarna voro alltså, fränsett förut omnämnda mindre antal, de första hästar, som dresserats av kårens egen personal. Även sedan kåren börjat erhålla egna remonter, kompletterades behovet

av ridhästar under åtskilliga år genom lån från kavalleritruppförband.

Man gick en tid från förut omnämnt namnsystem och gav hästarna namn, som syftade på deras härkomst. Sålunda var den kände hästen Blackmars namn en sammanställning av namnen på Strömsholmshingstarna Black Auster och Marathon, en annan hette Verpal, vilket syftade på härkomst efter Wer Weiss på fader-net och Palikar på modernet, o. s. v.

Då det i längden visade sig mycket svårt att finna lämpliga sammansättningar till sådana namn, gick man emellertid snart ifrån detta tillvägagångssätt och återgick till det gamla systemet. Alfabetet håller nu på att genomgå för andra gången och 1936 års remonter erhöles namn med begynnelsebokstaven L.

Nr 1 på första kompaniet Mefisto efter Uniform var en stor och väl-skapad fux. Han gjorde skäl för namnet, ty en djävul var han både att rykta och att sadla. Hans specialitet var att bitas i benen och i underlivet och mången stallvakt fick också göra otrevliga bekantskaper med hans framtänder, innan han kom underfund med de metoder, som man borde använda för att undgå hans anfall. Däremot gjorde han icke bruk av bakbenen, som fallet var med åtskilliga av hans samtida. Han hade visst icke håller varit god att dressera som remont, men hans obändiga sinnelag hade bringats till ovillkorlig lydnad och underkastelse av hans ryttare, dåvarande kapten Palm, som under många år både som regementskvartermästare och kompani-chef använde Mefisto som sin livhäst.

Mefisto var i alla fall en kejsare bland hästar och det var en lust att skåda, då han skrittade och "jazgade" över kaserngården, allt i den högre skolan med den spänstige och temperamentsfulle kaptenen Knut O. Palm i sadeln.

Under kårens förläggning till Karlsborg fanns en häst, som var så kitslig, att om man bara pekade åt honom, blev han eld och lågor och slog bakut förtvivlat. Orsaken till detta var att någon vid ett tillfälle på skämt satt upp en katt på ryggen på honom. Då hästen sökte befria sig från denne ovanlige ryttare, blev katten förstas rädd och klamrade sig med klorna fast i hästens rygg. Ju mer hästen slog bakut, desto kraftigare sökte katten hålla sig kvar. Så småningom fick man väl bort odju-

ret, men minnet av kattens klor levde alljämt kvar hos hästen och oförständiga stallvakter utnyttjade under stunden denna hans rädsla till att förskaffa sig ett extra nöje och tidsfördriv såsom omväxling till de enformiga arbetet med korg och kratta.

En sergeant av äldre årgång, som var mycket begiven på att dra historier från sina tidigare upplevelser särskilt sådana, vari han själv varit huvudpersonen, berättade en gång under en överläsningstimme en så dan episod. Så här lät historien: "De var en gång en major, som kom in stallet på Karlsborg, då två stallvakter höllo på att reta en häst till att slå. Majoren, som blev förfärlig uppbragt över tilltaget, ådömde på stående fot den som stallvaktbefälhavare beordrade vicekorpralen fyrdagars arrest, trots att denne icke var närvarande utan hade för tillfälle något annat att utträta".

Efter att hava promenerat ett par gånger fram och tillbaka i lektions salen med händerna på ryggen och med ett finurligt leende fortsatte berättelsen. "Det vill säga, majoren var dåvarande kårchefen, sedermera översten Svante Falk" och efter ytterligare en konstpaus "och vicekorpralen — de' va' ja' de'".

Det var under min tid och är väl ännu mycket noga att ryttaren hade reda på vilken häst han red, d. v. s. man skulle kunna redogöra för den nes nummer och namn samt ålder och härkomst (faderns och eventuellet morfaderns namn). På dess saker anställdes vanligen av ridlära ren förhör under skrittpauserna. Det var stundom ett ganska svårt prov för en nykommen rekryt att klara, särskilt som de utländska hingstnamnen vanligen voro rätt svåra att uttala. Vid en ridlektion med nykomna stamrekryter under dåvarande löjtnant Lundblads stränga regemente som ridlärare tilldrog sig följande lustiga historia. En rekryt på andra kompaniet med ganska begränsade resurser på huvudets vägnar hade icke kommit på det klara med vad som menades med uttrycket "fallen efter", varför han, då förhöret började efter första travpasset, icke visste mera än att hästen hade det numret samt hette så och så. Efter en grundlig avbasning med många fula ord, skulle löjtnanten via militärpedagogiken söka hjälpa rekryten på traven och frågade, måhända för ovanligheten skull med litet mildare röst: "Vad heter hans (hästens) pappa?" Rekryt

ten, som trodde att löjtnanten ville veta vad hans egna dagars upphov hette, sken vid denna plötsliga till synes lyckliga lösning av ett svårbegripligt problem upp och röt med sina lungors fulla kraft: "Frans Joneson, löjtnant".

Hästdressyren vid kåren gick under de stora hästkännarnas överstarna Kraak och Berg chefstid stadigt framåt och såsom övriga märkesmän på området äro mest att anteckna vid kåren då tjänstgörande kaptenerna Palm, Tannlund, Lundblad och Swartling samt löjtnanten Karlstedt, den senare bortgången på hösten 1914. Kulmen nåddes med hästarna nr 6/1 Uno efter Zahlmeister — Polack och nr 13/1 Blackmar, som förut nämnts efter Black Auster — Marathon, vilka under kaptenen Jarne Lundblads järnhårda skänk'ar båda deltog i olympiska spel, den förre hemförde guldmedaljen i den svårare prisridningen i Antwerpen 1920 och den senare med 4-placering i samma klass i Amsterdam 1928.

Såsom hoppare torde väl nr 25/1 Stella efter fullblodshingsten Saliel stå främst. Med kaptenen Swartling m. fl. som ryttare var hon under flera år en svår medtävlare på den offentliga prishoppningsbanan.

Uno levde sitt korta hästliv till slut samt sköts och begravdes som gammal och uttjänt och nästan blind. Stella dog i lungröta 1921, femton år gammal och Blackmar störtade i december 1928, då han stod på toppen av styrka och dressyr.

Uno och Stella hava båda fått sina namn inristade i stall T. 2:s bautasten, rest i kårens manskapspark.

Av övriga hästar äro att nämna sådana som nr 20 Odd efter Ingemar, störtad på Strömsholm 1914 som tjänstehäst åt dåvarande löjtnanten Swartling under dennes kommandering såsom elev i Ridskolan. Blev man tilldelad den hästen under patrulltjänst, var man väl beriden. Nr 11 Pallas efter Poniatowsky var ett ädelt och vackert sto men för nervös för att visa sig på tävlingsbanan. Nr 12 Saladin efter Tygel var en kelgris, som kunde förmås till vad som helst för några sockerbitar. Han hade en otrevlig gång men var en fenomenal hoppare. Då han emellertid icke var hågad att göra något på fullt allvar, kom han aldrig med i svängen. Han blev tvångstransporterad till T. 3 i samband med kapten Carells förflyttning till T. 2. Denne fick nämligen tillstånd att från förstnämnda kår medföra en häst, som bar det historiska namnet Ase, och Saladin blev

utsedd att lämnas som ersättning. Många flera av våra trogna och tillgivna tjänare vore värda ett omnämnande men för denna gång får det räcka och var och en av oss har väl sina favoriter att minnas.

Vi hade också s. k. ilska hästar att dras med. Mest känd bland dessa var nr 14/2 Maja efter Montenegro II. Hon använde både käftar och bakben och framben med ibland till att göra livet surt för oss, och det var icke endast människan hon hatade, utan hon var även avvogt stämd mot sina kamrater, mot vilka hon icke drog sig för att gå till anfall, när hon kom åt. Maja ställde under årens lopp till med många olyckstillbud, men samtliga avlöpte dock utan andra men för vederbörande än några mer eller mindre allvarsamma blåmärken och kontusioner på armar och ben. Till slut fann man på att genom höga tillrop tillkännagiva, när Maja skulle föras ut och in samt ledas till vatten. När ropet "Maja kommer", vilket var liktydigt med "räd- da sig den som kan" skallade genom stallet, blev det ganska tomt på stallgången. Nr 9 Njord efter Favorit var icke heller sen att klippa till. Han bets dock icke av ilska utan mera av kitslighet, när han ryktades och sadlades. Han hade för vana att hålla kvar och skaka sitt byte och släppte vanligen icke förrän kläderna revos sönder. Det var rätt ofta stallvakterna måste vända sig till rustkammaren med framställning om utbyte av en linnerock, som Njord hade gjort iordning för reparation.

En nummerhästs liv är kort och hans lott föga avundsvärd. När han gammal och uttjänt samt med rakad mankam och svans i sällskap med en slaktardräng gör sin sorgliga sorti genom stallporten för att kanske om några dagar via köksgrinden återkomma i form av rökt medvurst och hamburgerfilé är det sällan någon, som mera tänker på honom. Intresset blir då inriktat på nya förmågor. Man bedömer och kritiserar och undrar vad man skall få av dem. På sin höjd kan en mera framstående häst efter döden få ståta med någon av sina hovar på sin ryttares skrivbord eller på någon annan hedersplats, polerad och försedd med försilvrad sko samt med påteckning om namn och vissa data ur hans liv kanske slutande med de tänkvärda orden "En trofast vän" — ett något barbariskt bevis på hedersbetygelse för en hädangången "trofast vän".

Behovet av körhästar för de värnpliktigas utbildning m. m. fylldes än-

da till år 1914 genom inlejdning under somrarna. Från och med 1914 eller omedelbart efter krigsutbrottet tillgodoses detta behov därigenom, att kronan har uppköpt ett antal hästar, s. k. ackordhästar. Dessa äro under större delen av året utackorderade till fodervärdar. Endast under vissa delar av året äro så många hästar inkallade, som erfordras för att använda det årligen anslagna antalet hästtjänstgöringsdagar, nu för tiden uppgående till 4000 å 5000. Till en början inköptes 150 st. dylika hästar, fördelade med 75 på vardera första och andra kompanierna. Numera uppgår antalet till endast omkring 100 hästar.

Utrymmet medger icke några långa utläggningar av ackordhästsystemets alla detaljer, men följande händelse är kanske värd att överlämnas åt trycksvärtan.

Vid in- och utmönstringar föres protokoll över hästarna, vari bl. a. antecknas hästarnas kondition och hull; det senare betecknat med siffrorna 1—3, ja, t. o. m. 4 har förekommit för riktigt smållfeta hästar. Hull 1 betyder alltså att hästen är mager, 2 något bättre hull och 3 gott hull. Vid en inmönstring, som förrättades av en kompanichef, vilken själv aldrig besvärats av någon överflödigt fetma, befanns en häst enligt dennes åsikt i sämre hull, än då han överlämnats till fodervärden. Fodervärden, som fick en ordentlig skrapa för att han skött och fodrat hästen dåligt, sökte försvara sig med att hästen icke gått att hålla i bättre hull, trots att han skötts på bästa sätt. Inmönstringskommissionens ordförande ville emellertid icke godtaga denna förklaring utan vidhöll sin uppfattning att orsaken till hästens försämring borde läggas fodervärden till last. Lantbrukaren i fråga, som ansåg sig orättvist behandlad, vände sig, sedan han fått lämna ifrån sig hästen, till några andra bönder, som hade åhört meningsutbytet, med följande träffande kvickhet: "Han (kaptenen) har ju inte stort mer än hull 1 själv, men han vill väl inte vara så dålig för det".

Nu följes vi åt till stallet en morgon för omkring 25 år sedan. Stallvakten, vanligen bestående av en korpral samt två volontärer eller värnpliktiga, har redan före klockan fyra stigit upp från sitt primitiva nattläger — en ledig spilta eller, om alla dessa varit upptagna av stallets egna innevärnare, en bädd av hö eller halm mitt på stallgången — för att göra stallet iordning till rykt-

manskapet anländer klockan sex. Innan dess har all halm och gödsel burits ut — det användes inga ströbäddar på den tiden, utan hästarna stodo på trägolv och ströet bars in och ut resp. afton och morgon — och hästarna fodrats två gånger, först med hö och sedan med havre samt däremellan vattnats. Under sista halvtimmen ha vi en och en kutat upp till kompaniet för att få oss en mugg kaffe, som på den tiden hämtades upp från köket och dracks i logementen tillsammans med en vetebulle och två sockerbitar, som dagkorpralen delat ut kvällen förut. Så anländer ryktavdelningen och avlämnas till stallunderofficeren. Första tiden efter en inryckning utfördes alltid rykten efter instruktion, vanligen ledd av den distinktionskorpral, som fört ryktavdelningen till stallet. Denna började så här: "Fatta ryktborsten i högra handen, skrapan i den vänstra och gå upp på hästens högra sida. — Rykta mankammen och sidan av halsen — under halsen, bringan och bröstet — manken och bogen — frambenet runt om — etc".

Framemot 8-tiden eller något senare börjar en stigande nervositet förmärkas. Befäl och manskap röra sig hastigare och kasta spejande blickar bort mot kanslihuset, ja, t. o. m. hästarnas dåliga morgonhumör har förbytts i en lätt oro, som gör sig märkbar i stampningar i stallgolvet och rassel med järngrimskaften. Det hela verkar som en aning om en annalkande fara. Vad är måne på färde? Vi se ut genom staldörren. Aj, aj, över kaserngården med stallet som direkt mål nalkas en högre officer på respektabelt avstånd åtföljd av en soldat, iförd sabel och skinande pickelhuva. Kärchefen, översten Eduard Kraak, med ordonnans. Hans gång är något trippande men gestalten högrest och respektgivande. Hela hans apparition säger oss att han är en man, van att befalla och bliva åtlydd och som icke gärna inlåter sig på några kompromisser. Då och då kastar han en falkblick än mot kasernen än bort mot förrådet och tygverkstäderna. Har någon förut stått överksam i en dörr eller ett fönster, drar han sig instinktivt undan till säkrare gömställe. Nu gör stallvaktbefälhavaren sig iordning för att vid överstens inträde i stallet ta emot första törnen, därest något högre befäl icke är närvarande. Samlande allt sitt mod står han darrande på stallgången och ryter just då den inspekterande passerar staldörren: "Giv akt!" och där-

Nytt från Göta trängkår.

Löjtnant Evréus har varit beordrad såsom elev i gasskyddskurs under tiden 4.—14. november 1936.

Vid kåren inträdde den 1. november 1936 18 nyantagna volontärer, varav fem vid 1., åtta vid 2. och rem vid 3. kompaniet.

Kungl. Maj:t har i nåder utnämnt och förordnat:

Den 13/11 1936 till löjtnant i trängens reserv underlöjtnanten i samma reserv Kristler;

Den 27/11 1936 till regementsveterinär i fältläkarekåren bataljonsveterinären vid trängen Bergström;

Den 11/12 1936 till kapten i trängen löjtnanten på övergångsstat vid trängen greve Mörner;

Den 30/12 1936 till krigsdomare vid kåren häradshövdingen i Gud-

efter "Överste, andra kompaniets stall 27 hästar, därav 5 sjuka och 8 kommenderade, förövrigt ingen passering i stallet". Ja, en stallvaktbefälhavare var så uppskrämd att han en gång vrälade sitt "Giv akt", då han förutom hästarna var alldeles ensam i stallet, varvid han dock av stallofficegen, som hedersbetygelsen den gången gällde, fick följande vänliga anmaning för sitt alltför stora tjänstenit: "Tror du att hästarna stå giv akt — dumbom".

Sedan översten ridit sin ägandes Heiko, en stor och ganska grov häst av huntertyp, fortsatte han vanligen sin eriksgata genom kompanierna, varvid alltid någon syndare råkade illa ut.

Ja, så fortsatte stallvaktens tjänst med ömsom fodring och vattning samt av- och påsadling m. m. till klockan 8 på kvällen, då den nya stallvakten avlöste, och efter en sådan vakt sov man ganska gott i sin enkla kommissäng.

Mycket mera skulle vara att skriva under denna rubrik, men det anförda kan måhända framkalla i minnet några glimtar från den tid, då hästens skötsel och vård samt ridning och körning var den centrala delen i trängsoldatens utbildning.

Bn.

hems och Kåkinds domsaga juri kandidaten Johan Olof Odencrantz

Löjtnant Evréus och furiren n 62/3 Johansson äro beordrade såsom elever i till I. 1, Stockholm, förlagssignallofficerskurs resp. signalunderbefälsskola, löjtnant Evréus under tiden 7/1—8/5 och furir Johansson 8/1—15/5 1937.

Furiren nr 4/1 Kristensson har beordrats såsom elev i hovslagarkur vid veterinärhögskolan i Stockholm under tiden 3/5—28/8 innevarande år.

Särskild vinterutbildning och vinfärdtjänstövningar skola äga rum för viss personal ur kåren vid T. under tiden 14/2—15/3 1937.

I sagda utbildning deltaga:

Befäl: Löjtnant Svensson, fänril frih. Funck, fanjunkare Lindt sergeanterna Awall och Berg furirerna nr 38 Nordh, Bengtsson, 28 Jensen, 3 Larsson, 46 Jansson och 3 Cederberg samt korpralen n 67 Höög.

Skolor: Furirkolan, bil- 8 elever. Volontärsoldatskolan 18 elever. Vpl i biltjänst, vintergrp 3 elever.

Fanjunkaren Ullström är beordrad såsom elev i anbefalld kasernunderofficerskurs med förläggning vid I. 2 Stockholm, med inryckning den 4/ och utryckning den 18/3 1937.

Jämlikt i kommandoväg utfärdade bestämmelser är fänriken i trängens reserv Stenquist beordrad såsom elev i vid gst anordnad kurs i fotografitjänst under tiden 25. januari—28. februari innevarande år.

Bataljonsläkaren Hörle har av ar mofördelningschefen beordrats att under årets inskrivningsförrättning ar ingå såsom militärläkare i inskrivningsnämnden inom Arvika ro nr 48

Generalfältläkaren har beordra regementsläkaren i fältläkarkåren: reserv Gråå att efter eget åtagande tjänstgöra vid kåren under tider 15/2—10/3 innevarande år.

Protokoll

irt vid Kungl. Göta trängkärs Kam-
atförenings ordinarie årsmöte den
8. november 1936. Närvarande 20
redlemmar.

§ 1.

Ordföranden förklarade årsmötet
ppnat.

§ 2.

Föregående mötes protokoll upp-
istes och godkändes.

§ 3.

Att justera dagens protokoll utså-
os kapten Beckman och fanjunkare
broman.

§ 4.

Upplästes styrelsens berättelse för
et gångna arbetsåret, vilket godkän-
es och lades till handlingarna.

§ 5.

Efter någon diskussion beslöts att
om föreningsmärke använda den
amla Göta trängkärsknappen (lilla
odellen).

§ 6.

Förelåg en avsägelse från kapten
arell såsom medlem i redaktions-
ommittén. På herr ordf. anmaning
tertog dock kapten Carell densam-
ia efter en kort diskussion.

§ 7.

Till ordförande för kommande ar-
etsår omvaldes enhälligt översten
i. m. R. T. Berg. Till vice ordf. ma-
ren m. m. J. O. Falkengren. Övriga
tyrelseledamöter omvaldes.

§ 8.

Revisorerna och suppleanterna
tervaldes.

§ 9.

Beslöts att bevilja styrelsen an-
arsfrihet för det gångna arbetsåret.

§ 10.

Beslöts att "Götaträngaren" endast
ulle utgivas 2 ggr. årligen. Tid-
unkten för utgivandet hänsköts åt
yrelsen att besluta.

FÖDELSEDAGAR
1937.

2. mars Andersson, K. H. E., lant-
brukare, Segerstorp, Skövde, 50 år.

19. mars Vesterberg, S., frisörmä-
tare, Skövde, 45 år.

5. april Johansson, G. H., lantbru-
kare, Pers Persgården, Ribbenås,
Ekbyvall, 50 år.

6. april Gustafsson, H., fanjunkare,
Fredsgat. 22, Skövde, 55 år.

8. april Falkengren, J., major,
Skaraborgsgat. 4, Skövde, 50 år.

8. april Johansson, A., lantbruka-
re, Hangelösa, Lundsbrunn, 50 år.

8. april Sörqvist, J. A., järnvägs-
tjänsteman, Tingstad, Hisingsbacka,
50 år.

24. april Arvidsson, Hj., gjutmästa-
re, Odengatan 11, Falköping, 55 år.

§ 11.

Beslöts att medlemmarna av Göte-
borgsavdelningen skulle erhålla
"Götaträngaren" för ett prenumera-
tionspris av 1 krona per år.

§ 12.

Uttalade årsmötet sig för ett in-
timare samarbete borde komma till
stånd mellan Skövde- och Göteborgs-
avdelningarna.

§ 13.

Löjtnant Sandén överlämnade från
hedersledamoten Moss en ordföran-
deklubba, som han egenhändigt sni-
dat. Klubban mottogs med tacksam-
het av föreningen.

§ 14.

Uppdrogs åt ordföranden att till
herr Moss framföra föreningens tack.

§ 15.

Vidare förekom ej.

Skövde den 28. november 1936.

Vid protokollet:

Sten Svensson,

sekreterare.

Justerat:

Sten Beckman. O. Broman.

25. april Larsson, J., grosshandl.,
Kvänum, 50 år.

30. april Mellin, Thor P., fanjunks-
are, T. 2, Skövde, 50 år.

4. maj Wistrand, B. H., kapten,
Drottninggat. 13, Hälsingborg, 55 år.

25. maj Hammar, Carl E., löjtnant,
T. 2, Skövde, 55 år.

30. maj Claesson, G., lantbrukare,
Svædby, Moholm, 50 år.

28. maj Selander, Ragnar, bank-
direktör, Nils Ericssonsgat. 4, Sköv-
de, 55 år.

31. maj Bergström, Uno, regvet.,
Hertig Johans torg 2, Skövde, 40 år.

18. juni Alfredsson, kyrkovaktm.,
Fors, Munkedal, 50 år.

24. juni Karlborg, F. G. H., verk-
stadsäg., Nygatan 4, Alingsås, 40 år.

28. juni Camitz, Sten, kapten, T. 2,
Skövde, 45 år.

11. juli Sunnerbo, Axel, sergeant,
T. 2, Skövde, 40 år.

19. juli Thomelius, Ernst, fanjun-
kare, T. 2, Skövde, 50 år.

4. aug. Mohlin, C., montör, Segers-
torp 538, Skövde, 45 år.

14. aug. Nyström, K. K. B., köp-
man, Kungsgatan 2, Mariestad, 45 år.

15. aug. Jonsson, Gustaf, slaktare,
Ulfstorp, 45 år.

28. aug. Ericson, C. G., godsägare,
Hanaskede, Axvall, 50 år.

18. sept. Gustafsson, D., droskägare,
Algatan 29, Södertälje, 50 år.

2. okt. Carlsson, Paul, kamrer,
Trädgårdsgat. 6, Skövde, 40 år.

12. okt. Carle, K. B. E., advokat,
Östra Hamngat. 50 B, Göteborg, 40
år.

13. okt. Bergquist, Erik, frisörmäst.,
Rådhusgat. 3, Falköping, 40 år.

15. okt. Larsson, Frans O., bagar-
mäst., Lundagat. 11, Göteborg, 60 år.

21. okt. Ericsson, C. G., lantbru-
kare, Boatorp, Hjo, 55 år.

21. nov. Lindh, Carl Harry, köp-
man, N. Kungsvägen 5, Tidaholm, 40
år.

14. dec. Larsson, Gustaf, nämnde-
man, Kyrketorp, Töreboda, 50 år.

24. dec. Forsberg, N., banktjman,
Skarab.-banken, Karlsborg, 40 år.

26. dec. Wedefelt, kapten, T. 2,
Skövde, 40 år.

id köp av
SKODON

erhålles alltid prima varor
till låga priser i

Nordells Skoaffär,

Stora torget, Skövde.

BUSSTRAFIK.

SKÖVDE—TIMMERSDALA—MARIESTAD

SKÖVDE—VARNHEM—TIMMERSDALA

SKARA—VARNHEM—FALKÖPING

BEKVÄMA VAGNAR. SÄKRA CHAUFFÖRER.

BILLINGENS TRAFIK A.-B.

Tel. SKÖVDE 908, 204.

Från Kamratkretsen.

Efter trettio år.

Den 1 september 1935 står man efter snart 30 år åter i ledet på Göta trängkårs kaserngård. Man känner sig som vore man ännu i ynglinga-åren, när vi ställes upp, där vi för svunna tider i ungdomens sorglösa dagar stod i "giv akt". Mellanliggande tid är liksom glömd och man drömmer sig åter i beväringssären. Det kännes nästan som vore det en omedelbar fortsättning av den glada beväringstiden vid Göta trängkår 1906 och som de mellanliggande 29 åren endast vore en dröm.

Många av kamraterna som med mig i dag infunnit sig här för att delta i Göta trängkårs 50-årsjubileum tror jag beskålas av samma känsla, tanken smyger sig tillbaka och minnena från beväringstiden tränga sig obehagligen fram, glada sorglösa dagar, och om de någon gång voro grå och mulna, så är detta glömt, — man känner sig hjärtligt tacksam mot höga vederbörande, som vid denna högtidsdag givit oss tillfälle att åter få göra bekantskap med dessa från gången tid så välkända logement och passager, likaså för all den trevnad och välfägnad, som vederbörande genom ospard möda låtit komma oss gamla trängare till del, och då vi efter en angenäm och innehållsrik dag skiljes åt för hemresan, var det med ett visst vemod vi troppade ut genom porten, säkerligen de flesta i funderingar om man någon gång mera kommer att bli uppställd vid Göta trängkår.

En dröm som slog in.

Någon gång under vintern 34—35 drömde jag att jag inkallats att göra några dagar av ett beväringssmöte, som av någon oförklarlig anledning blivit avglömda och därför ej heller fullgjorda vid Göta trängkår i Skövde.

Jag funderade förstas både hiter och diter, varför jag skulle rycka in

till beväringssmöte, enär jag ville minnas att jag fullgjort 180 dagar och dito nätter, men kom till den slutsatsen att det blivit någon felräkning på alla dagarna, som skola räknas, och kanhända att man räknat någon av de längsta dagarna för två och nu upp-täckt förhållandet. Nå hur som helst, jag tyckte i alla fall att det skulle bli trevligt att uppliva gamla minnen och väntade endast att komma åstad. Att jag var litet till åren kommen kände jag ej, hälsan var god och humöret var inget fel på, så nog skulle det reda upp sig alltid vad det anbelangar, och en vacker dag var jag färdig att resa.

Jag minnes tydligt hur jag reste hemifrån med tåget, visserligen fortfarande i förundran varför jag vid 50 års ålder skulle ut och exercera men som det var liksom några dagar kvar å mötet, så då så.

Framkommen till kasernen fann sig snart uppriggad i uniformen, marscherande och spankulerande i bästa samförstånd med trängare och husarer ute i staden, där livet "gick i vågor", precis som när man ryckte in första gången — att jag varit uppe på kompaniet och tumlade utför trappan det minnes jag, men om det blev någon tjänstgöring av minnes jag icke, hörde ej häller vare sig revelj, tapto eller tystnad, — alldeles som under de två första dagarna av min beväringstid 1906 — då på andra dagens afton jag fick en allvarlig erinran av distinktionskorpral Linder att nästa morgon vara med vid uppställning, och att det ej var praxis, att beväringar skolka redan de första dagarna.

Frampå morgonkröken vaknar jag och undrar varför ej vår rumsbefälhavare nr 5 Gustavsson sin vana trogen ropar "upp edra sakramensskade sjuosovare" men trött efter gårdagens alla strapatser tänkte jag taga mig en blund till, då drömmen helt plötsligt avbröts av en vänlig knuff i sidan och en välkänd stämma bjuder stiga upp.

Återstående dagar av mötet hade passerat helt omärkligt, de där glömda dagarna voro nog ej så många och

blevo hastigt och lustigt fullgjord och jag var kommen hem i det vanliga dagliga.

I många dagar efter stod drömmen för mig, och det kändes nästan som om jag upplevat detta.

Tiden går sin gilla gång i det civila livet och drömmen glömmes, men en dag frampå sommaren 1935 så jag helt plötsligt en notis i tidningen att Göta trängkår inbjuder alla som haft anställning eller fullgjort sin värnplikt vid kåren till jubileumsfesten 1 september med anledning av att det var 50 år sedan kåren bildades.

Som jag många gånger under de gångna åren önskade få återse de gamla platserna vid Göta trängkår men som jag dock aldrig blivit i tillfälle till, tänkte jag, att nu skall jag då dit, om jag så skall marschera de 8 å 10 mil långa vägen, och som jag var säker på att jag fullgjort hela värnpliktstiden och ej några dagar voro glömda, så sände jag in anmälan och inbjudan kom omgående och därmed var platsen tryggad.

Drömmen började bli verklig dock hade jag vid detta tillfälle alldeles glömt att jag drömt något liknande. Först en lång tid efteråt in 1936 erinrade jag mig detta, och hur drömmen slog in kanhända jag kommer att skildra i fortsättningen, samt några upplevelser från beväringstiden, om jag kan erinra mig något ur verkligheten. Den som lever får se.

E. S.

Gynna tidningens

annonsörer!

Stöd det frivilliga försvaret

Bliv medlem i

SKÖVDE SKYTTEGILLE!

Övningsskjutning vid **Dunkehall** banan från 1. maj till 1. sept. mån dagar, tisdagar och torsdagar kl 17,00—19,00. 50 fria skott.

Hänvändelse till **Fanj. Lindh, T. 2**

Från Göteborgs-fronten.

Göteborg i december 1936.

Herr Redaktör,

Härmed få vi göra oss påminta om vår existens med ett litet bidrag till "Götaträngaren" ifall Red. ville hålla ill godo med litet spaltfyllnad.

Göteborgsföreningen har bland annat på sitt program gemensamma utflykter och andra kamratliga samnankomster. Utom ordinarie höstnöte, samt en utflykt fotledes i maktigt takt mellan Floda och Hindås den 5/11 hölls en supé- och dansafton å Fantverksföreningens lokaler härstädes den 28 nov., vid vilken medlemmarna talrikt infunnit sig med espektive fruar och annat kjoityg. Under supén hölls flera tal för både vår förening och gamla Trängen och framför allt för kamratskapet och den alltid intressanta frågan "Kvinnan". Skålarernas mångfald av öste talarne, när dessa blevo alltför alträngda. Många roliga minnen och episoder från T. 2 drogos under le närvarandes jubel. Som alltid anligt voro inte damerna minst inresserade när knekthistorier komno på tal. Historierna voro nog kanske åtskilligt polerade, dock utan att örlora sin poäng. Efter väl fyllda nagar och ångan lagom uppe vidtog lanser efter tonerna av en 5 man tark orkester. Under dansen placerade sig deltagarna i kottier vid måbord och där föreningens roligetsministrar gjorde sitt bästa att örhöja stämningen, vilket också tydigen lyckades, ty det gävo de täta krattsalvorna vittnesbörd om. Som anligt kommo nöjeskommittén med iverraskningar, denna gång bestående av en livligt uppskattad ballonglans med åtföljande priser, däribland en permissionssedel med utsträckt tid nästföljande lördag. Som alltid var dock även det roliga ett slut och fram på morgonkulan slog uppbrots timma och var och en fick taga in dam och försöka på lämpligaste sätt hitta hem. Dessförinnan hade föreningens ordförande herr Seeger

Sängfösaren.

Ett Karlsborgsminne.

Under Kårens förläggning på Karlsborg voro de ogifta underofficerarne inkvarterade två och två tillsammans i valven en tr. upp i Slutvärnet. Sergeanterna K. och S. bodde tillsammans. En kväll på vintern 93 hade K. och undertecknad fördröjt sig på mässen vid en kopp kaffe med tillbehör. Vid upprottet säger K. seende på den halvtömnda konjakshalvan, den är intet lönt att sätta in, jag tar den med så går vi hem och ser om S. är hemkommen från fästmon ännu, så kan han få en sängfösare. S. hade nämligen redan lyckats skaffa sig fästmö på platsen vilken han måste besöka på kvällarna. Sagt och gjort. Då vi kommo upp sov redan S. K. ställde fram tre vattenglas på nattduksbordet vid hans säng och delade broderligt upp innehållet i buteljen varefter han väckte S. vilket slutligen lyckades så mycket att han öppnade ett öga och såg på oss, varvid han fick syn på glaset. "Res på dig så får du en sängfösare": sade K., men gick i detsamma i något ärende över till sin sida av rummet.

Nu for den lede i S. som i en blink reste sig samt kvickt och tyst tömde det ena glaset efter det andra och kröp så ned i sängen. Då K. vände sig om och såg de tomma glaset utropade han: En sådan rackare, drack han ur alla glaset? Ja vi blevo utan sängfösare och lika bra sovo vi ändå, men att S. fick sig en ordentlig jammare och sov gott är säkert.

Alte S—.

avtackat festkommitterade på samtligas vägnar för trevlig och angenäm samvaro, samt med förhoppning, att snart åter råkas under lika gemytliga former. Alla efter den kvällen ett trevligt minne rikare.

689 Redde.

Minnen från Trängbataljonen 1886.

Svea trängbat:s 2. komp. skulle en gång under år 1886 ut på en fälttjänstövning med ett flyttande sjukhus till Drottningholm och hade på s. k. hövagnar lastat erforderlig materiel. Hästarna som användes till de tvåspända fordonen voro kårens ridhästar och ovana dragare. I den s. k. Mariebergsbacken ville de ej draga längre utan backade nedför och fördärvade en hel del av staketet runt Konradsberg. Emellertid kunde vi till slut få upp dem för backen och fortsatte mot Drottningholm. Ett stycke från Ragvaldsbro mötte vi åter en backe, men nu var det definitivt stopp. Hästarna gingo ej ur fläcken. Kapten Virgin som förde befälet försökte rekognoscera en annan väg, men kom till slut tillbaka med beskedet: "Nej, gossar, det ser mörkt ut det här, vad skall vi göra." Då gick undertecknad fram och gjorde ställningssteg: kapten, nr 18 Moss önskar taga befälet och köra fram kolonnen. — Hur skall du då bära dig åt, men lika gott, tag befälet du. Det skall bli intressant att se hur du bär dig åt för att få fram hästarna." — Jag tog befälet och kommenderade att fordonen skulle vändas och köra tillbaka. — At det hållet ska vi inte, så Virgin. — Kapten, sa jag, jag har befälet. — Ja, mycket riktigt, kör på.

Vi vände alltså och körde en bit på hemväg. Så kommenderade jag halt och uppmanade alla som hade näsdukar att taga upp dem samt binda för ögonen på hästarna, vilket verkställdes.

Därefter körde vi några meter, vände åter och körde sedan direkt till Drottningholm utan krängel trots det att vi passerade åtskilliga backar.

Då vi efter övningarnas slut körde från Drottningholm behövde vi ej använda näsdukarna. Hästarna kände då på sig att det bar hemåt och drogo

därför villigt. Vid hemkomsten möttes vi av major Smedmark, som frågade Virgin hur det gått att köra hästarna.

Virgin sade då skrattande att han fått lära sig köra hästar med förbundna ögon och på så sätt fick jag äran den gången.

Från f. d. nr 18 O. J. Moss,
2. komp. Svea trängbataljon.

Bliv medlem i
Kamratföreningen!

Köp

Gloria-G

Margarinet med hög brännpunkt.

K. W. Anderssons Eftr.

(M. Nilsson)

Skövde.

Fisk- o. Viltaffär.

Tel. 408.

A. I. Kjellgrens Eftr.,

SKÖVDE,

KYRK & LINDELL

1:ma Charkuterivaror

till dagens lägsta priser.

FLÄSK, NÖT-, FAR- och
KALVKÖTY,

Delikatesser, Konserver,
Ost, Smör, Ägg.

TELEFONER:

Kontoret 131

Affären 73

And. Kyrk, bost. ankn. 131

E. Lindell, " 342

Postgiro 77073

Använd

RUNOLJA

Den delikata matoljan
för trityr, majonäs, sallader
o. d.

G. J. Gustafssons Skoaffär

Skövde

REKOMMENDERAS.

Tel. 458.

Tel. 458.

R. HANSSONS Tunnbinderi
SKÖVDE. Lilla Märke.

Tillverkning av Smördröttlar,
Bykkrar, Tvätt- och Saltbaljor samt
för övrigt allt vad till yrket hör.

REPARATIONER och bandning
av alla slags laggkärl utföres omsorgsfullt och billigt.

VAR skall jag göra mina inköp

av SPECERIER??

SETTERGREN'S

— SKÖVDE —

1:sta klass Speceriaffär

REKOMMENDERAS.

Tel. 254 o. 705.

Advokat Bertil Carlé,

HAMNGATAN 50 B.,

GÖTEBORG.

Tel. 19992.

BESÖK

Centralkaféet

Kaffe o. Mat.

Gott och billigt.

Tel. 1288.

Skövde.

Skövde MOTORCENTRA.

(Gustaf Berg) mitt för tränger
Tel. 512. Tel. Bostaden 1010

Utför alla slag av bilreparationer
Garage! Försäljning av Bensin och
Oljor. Reservdelslager. Bilgumm

Assar Andersson

BLOMSTERHANDEL.

Kungsgatan 11.

REKOMMENDERAS.

Årstidens krukväxter och snittblom-
mor, kransar och buketter till billigast
priser.

Tel.: Affären 217. Tel.: Trädgården 32

Svensons

FOTO-Magasin & Ateljé

Hertig Johans gata 14

Tel. 343.

(Rabatt för militärer.)

J. P. Brinks Eftr. Bokbinderi

Tel. 367. (Grundlagt 1881) Tel. 36

Innehavare: A. Ohlsson & A. Johanson

Rekommenderar sig till utförande av
allt vad till Bokbinderiyrket hörer
Kontorsböcker, Privat- och Biblioteks-
band. Ett välgjort arbete utlovas.
förening med billiga priser.

KARLSTEDTS

Bok-, Musik- &

Pappershandel

SKÖVDE.

Telefoner 2 och 139.

Armbandsur -

Vattentäta, stötfria, rostfritt stål

olika prislägen

hos

Ahlström,

Sandtorget - Skövde.